

Pfeiffer, Ziekte van Pfeiffer, Mononucleosis Infectiosa, Klierkoorts

Wat is de ziekte van Pfeiffer

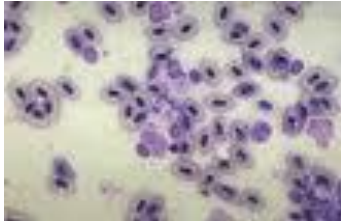
De ziekte van Pfeiffer is een infectieziekte. Het wordt veroorzaakt door een virus dat in het speeksel voorkomt. Omdat het virus misschien door zoenen wordt overgebracht, wordt de ziekte van Pfeiffer ook wel 'kissing disease' genoemd. Het komt vooral voor bij jong volwassenen.

Wat zijn de verschijnselen?

Het begint vaak met keelpijn, koorts en pijnlijk opgezette klieren voor en achter in de hals. Ook op andere plekken van uw lichaam kunnen de klieren vergroot zijn. Bij een gewone keelontsteking is de keelpijn meestal binnen een week over. Bij de ziekte van Pfeiffer duurt de keelpijn vaak langer. Sommige mensen krijgen helemaal geen keelpijn. Op het gehemelte kunnen kleine bloeduitstortinkjes zichtbaar zijn. Bij sommigen is de lever gevoelig en tijdelijk vergroot. Het kan zijn dat u tijdelijk ook een beetje geel ziet. Daarnaast kunt u last hebben van hoofdpijn, misselijkheid, transpireren en hoesten. Vaak is vermoeidheid het meest opvallende verschijnsel. Sommigen hebben er weinig last van, anderen zijn zo vermoeid dat ze extra rust moeten nemen.

Hoe ontstaat het?

De ziekte van Pfeiffer wordt door een virus (het Epstein-Barr virus) veroorzaakt. Het virus zit in het speeksel en veroorzaakt een keelontsteking. Het is niet precies bekend hoe het virus wordt overgedragen. De ziekte is niet erg besmettelijk. Het is maar zelden dat huisgenoten de ziekte krijgen. Na besmetting duurt het vier tot zeven weken voordat de eerste ziekteverschijnselen optreden.

Hoe wordt het aangetoond?

Als keelpijn, vergrote halsklieren en moeheid langer duren dan je bij een normale keelontsteking zou verwachten, dan kan het om Pfeiffer gaan. Bloedonderzoek kan dit bevestigen, maar geeft geen duidelijkheid over de ernst en de duur van de ziekte.

Adviezen

Wanneer u zich ziek voelt door de Pfeiffer en u heeft koorts en pijn, mag u lekker in bed blijven. Maar het hoeft niet. Als het u lukt en het graag wilt, mag u uw dagelijkse werkzaamheden gewoon voortzetten. Als u merkt dat iets echt te veel of te zwaar is, kunt u rust nemen. Dit geldt zowel voor lichamelijke als geestelijke inspanningen. U kunt ook eten waar u zin in heeft.

Omdat tijdens de eerste weken van de ziekte de lever en milt vaak vergroot zijn en daardoor kwetsbaar voor harde stoten en klappen is het niet verstandig activiteiten te ondernemen die een risico daarop meebrengen als vechtsporten, wintersport etc.

Er zijn ook mensen die het Pfeiffer-virus bij zich dragen, zonder dat ze er ziek van worden. Maatregelen om besmetting te voorkomen hebben geen zin. Apart bestek, kopjes, handdoeken of wc-gebruik zijn dus niet noodzakelijk.

Medicijnen

Er bestaan geen medicijnen tegen de ziekte van Pfeiffer. Omdat de ziekte door een virus wordt veroorzaakt, hebben antibiotica geen zin. Een keelontsteking kan veel pijn doen. Zorg dan voor goede pijnstilling. Begin met 4 keer per 24 uur 500 mg *paracetamol*. Helpt dit te weinig neem dan 4 keer per 24 uur 1000 mg paracetamol (gedurende twee tot drie dagen). Bij ernstige slikpijn kunt u de pijnstiller ook als zetpil nemen. Pijnstillers zijn ook als oplostablet of poeder verkrijgbaar (eerst in water oplossen), en als kauw- of smelttablet (smelt in uw mond).

Alleen als paracetamol onvoldoende helpt, kunt u een andere pijnstiller proberen zoals *ibuprofen* of *diclofenac*. Ibuprofen en diclofenac kunnen maagklachten geven.

Hoe gaat het verder?

De ziekte kan meestal geen kwaad en gaat vanzelf over. Hoelang de ziekte duurt is niet te voorspellen. Meestal blijft het bij een keelontsteking. Bij sommigen kan de moeheid zich weken tot maanden voortslepen.

Als eenmaal is aangetoond dat u Pfeiffer heeft, is verdere controle niet noodzakelijk. Controle van het bloed heeft geen zin. Iemand kan zich nog steeds ziek voelen terwijl het bloed geen afwijkingen laat zien.

Iemand die de ziekte heeft doorgemaakt kan het daarna niet nog eens krijgen.